

Борин Д.В.

студент,

*Івано-Франківський національний
технічний університет нафти й газу*

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЕКТУВАННЯ БУДІВЕЛЬ ТА СПОРУД

В архітектурі розрізняють два визначення «будинок» та «споруда». Все, що побудовано руками людей для різноманітних цілей прийнято називати спорудою. Споруда, що побудована на землі і максимально пристосована для людських потреб та їх життєдіяльності (наприклад, житлові будинки, готелі, торгові центри, заводські корпуси, вокзали і т. д.) називається будинком [1, с. 7].

Отож будівля являє собою споруду з особливими вимогами, а отже вищезгадані поняття між собою сильно пов'язані. Споруди, які не належать до будинків зазвичай прийнято називати інженерними. Вони виконують технічні завдання, поставлені перед людьми (наприклад, вітряк, міст, пірс, телевізійна вежа, тунель, станція метро, димар, резервуар і т.д.) [1, с. 7].

Кожний будинок чи споруда мають цільове призначення та в подальшому – застосування. Від цього і залежить їхнє планування, форма, матеріал, колір, ціна тощо.

Зазвичай кожен будинок має свої вимоги:

1) функціоналізму – повинен цілком відповідати аспектам, для яких він призначений (зручність проживання, праці, відпочинку і т.д.);

2) технічної доцільності – зберігати нормативні експлуатаційні якості в часі;

3) архітектурно-художньої виразності – повинен мати відповідний екстер'єр та інтер'єр, а також вписуватись у композицію навколишнього середовища (при розташуванні в населених пунктах);

4) економічних аспектів – витрати на будівництво будинку та його утримання [1, с. 8].

Найголовнішою вимогою є функціоналізм. Задля цього архітектор-проектант повинен враховувати площу, висоту та освітленість приміщення з урахуванням його функціональності (наприклад, кухня мусить мати вікна як і всі інші житлові приміщення, в той час для складів будівельного реманенту наявність вікон є необов'язковою).

Щодо площ приміщень, то візьмемо до прикладу найпростіший варіант – однокімнатну квартиру. Площа загальної кімнати в однокімнатній квартирі повинна бути не меншою 15 м², в інших квартирах – не менше 17 м². Мінімальна площа спальні на одну особу – 10 м², на дві – 14 м². Мінімальна площа кухні в однокімнатній квартирі – 7 м² (також вона може являти собою нішу без свого окремого приміщення), у дво- та більше кімнатних – 8 м². Мінімальна площа робочої кімнати або кабінету – 10 м², а санвузла з душем – 3,8 м² [2].

Отже, приміщення зобов'язане виконувати призначену йому функцію. Проте, варто додати, що у ньому повинні бути створені належні умови для людей, які перебуватимуть у будівлі.

Окрім цього є безліч інших вимог щодо вимог до приміщень. Наприклад, квартирні житлові будинки призначені для людей похилого віку, а також людей, в чийх сім'ях є інваліди, не варто проектувати вище 5 поверхів. В загальних житлових будинках квартири для сімей з інвалідами слід розміщувати на перших поверхах. Важливою вимогою є й те, що проектування житлових приміщень у цокольних, підвальних і підземних поверхах житлових будинків є неможливим не залежно від поверховості [2].

Конструктив житлових будинків та їхніх приміщень повинен бути спроектований так, щоб забезпечити загальну стійкість при аварійних ненормованих локальних руйнівних навантаженнях на окремі несучі конструкції, як мінімум на час, необхідний для евакуації людей (вибухи різного типу, пожежі, падіння важких предметів, наїзди важкого транспорту тощо) [2].

В плануванні житлових приміщень є також вимоги і до висот. Висота житлових поверхів від підлоги до підлоги у житлових будинках повинна бути не менше 2,8 м. Висота житлових приміщень від підлоги до стелі – не менше 2,5 м, і це рахується мінімальним параметром. У зв'язку з підвищеною сонячною інсоляцією, у районах із середньомісячною температурою липня 21°C і більше, висоту житлових поверхів необхідно приймати не менше 3,0 м, а висоту житлових приміщень – не менше 2,7 м. Висоту внутрішньо квартирних коридорів, санвузлів та інших підсобних приміщень допускається знижувати до 2,1 м, але таке зустрічається лише іноді, оскільки архітектори, у першу чергу, відступають від висоти поверху [2].

Як стверджує архітектор О. Головач, «архітектор завжди трохи мрійник, але мрійник, котрий пам'ятає про реальність. Ми служимо одному з найскладніших видів мистецтв, що вимагає поєднання полярних якостей –

розуму раціонального математика і душі пристрасного художника» [3, с. 2]. Отже, робота з площами під час проектування будівель тісно пов'язана із функціями, які їм призначені. Це створює складності для архітектора, адже не завжди розміри приміщень відповідають фантазії та бажанню замовника щодо фасадної архітектурної форми.

Список використаних джерел:

1. Архітектура будівель і споруд: Навчальний посібник. З.І. Котеньова. – Харків: ХНАМГ, 2007. – 170 с.
2. Державні будівельні норми України. Будинки і споруди житлові будинки. Основні положення дбн в.2.2-15-2005.
3. Тернопільщина. *Регіональний інформаційний портал.*
URL: <http://irp.te.ua/golovchak-oleg-ivanovy-ch/>

Боюань Ван

аспірантка,

*Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка*

ВТІЛЕННЯ ОБРАЗІВ ПРИРОДИ В КИТАЙСЬКІЙ ФОРТЕПІАННІЙ МУЗИЦІ (НА ПРИКЛАДІ «ПТАХІВ НА ПАГОРБІ» ЦУЙ ШИГУАН)

Значне місце в китайській фортепіанній музиці займають твори, що змальовують образи природи. Витоки цієї традиції пов'язані з народною музикою й обумовлені національним характером та світоглядними установками китайців. Розмаїття мінливих пейзажів та чарівна сила стихій завжди надихали китайських композиторів. Оспівуючи красу природи, їхня музика набувала особливого шарму. Серед творів на природну тематику, написаних для традиційних китайських інструментів і згодом перекладених для фортепіано, можна згадати відомі п'єси «Нічна річкова квітка навесні» (Лі Інхай), «Срібні хмари, що ганяють за місяцем», «Сто птахів і фенікс» (Ван Цзяньчжун) та інші.

Одним із показових творів, що втілює образи природи, є «Птахи на пагорбі». Це віртуозний твір для ерху соло Лю Тяньхуа, який згодом був